

Zulmet-i küfür nasıl oluyor da sanat-ı Rabbaniyeyi gizliyor? Halbuki bir kâfirde de Cenâb-ı Hakk'ın İlâhî sanatları tezahür ediyor.

Nurlarda geçen,

“Vezaif-i Eşya, tabir edilen hidemat-ı meşhude, onların ubûdiyetlerinin ünvanlarıdır.”(1)

hakikati, kâfirlerin bütün organları, hücreleri ve duyguları için de geçerlidir. Bunların her birinin kendine mahsus bir tesbihi ve ibâdeti vardır.

Şu var ki, inanmayan insanlar bu tesbihlerin farkında değildirler. Karanlıkta kitap okunamaması gibi, onlar da ruhlarındaki küfür karanlığı sebebiyle kendi vücutlarında sergilenen esmâ ve sıfat tecellilerini okuyamazlar.

Sadece dünya için çalışır, menfaat peşinde koşar, sefih bir hayat sürerler; düşünmeden yaşar, şükretmeden yerler ve içerler. Ve âyet-i kerîmede haber verildiği gibi, hayvan gibi hattâ onlardan daha aşağı bir hayat geçirirler.

“ ... Onlar hayvanlar gibidirler, belki yolca onlardan daha da şaşkındırlar.” (Furkan, 25/44)

Bülbül bahsinde geçen şu ifadeler bir yönüyle, bunlar için de geçerlidir:

“Lâakal, saat gibi sana evkatını bildirir. Kendisi bilmiyor, ne yapıyor. Bilmemesi, senin bildiğine zarar vermez.”(2)

Dipnotlar:

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Dokuzuncu Mektup.](#)

(2) bk. [Sözler, Yirmi Dördüncü Söz, Dördüncü Dal.](#)